

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. De pluribus rescriptis beneficialibus, simul vel successivè impretatis, quodnam validum ac præferendum sit, & deroget alteri?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. II.

*De pluribus Rescriptis benefici-
bus, simul vel successivè impetratis, quòd
nam validum ac præferendum sit, &
deroget alteri?*

Resp. 1. Si quis plura rescripta ad idem beneficium, sive eodem tempore data, sive successivè, sub eodem tamen tenore impetret, quamvis nulla fiat mentio de altero, omnia tamen sunt valida, modò inter se non pugnent *Argu. c. in nostra 32. h. t.* cum enim eandem formam habeant, meritò in effectu censentur unum rescriptum; vel alterum ad majorem tantùm securitatem censetur obtentum. Si tamen sint ad diversa beneficia, probabilius est, posterius validum non esse, si prioris non meminerit, ne fraudibus detur occasio.

Resp. 2. Si duo impetrent rescripta, ad idem beneficium, in certâ Ecclesiâ, præferri debet, in affectuone præbendæ, is, qui prius impetravit litteras tales, ei, qui posterius impetravit, prius tamen præsentavit, quamvis hic prius in canonicum receptus sit (neque enim præventio juris in una parte, inducit etiam præventionem in altera parte) nisi præbenda etiam jam illi collata esset, priusquam ille, qui prius rescriptum impetravit, litteras has suas legitimè præsentavit *c. tibi 12. h. t. in 6.* quòd si tamen prior rescriptum beneficiale impetrasset, ut de præbenda & canonicatu ipsi provideretur, si Episcopi & Capituli consensus accederet; posterior verò rescriptum absolutè impetrasset, ut de Canonicatu & præbenda ipsi provideretur; hoc in casu, si uterque jam in Canonicum receptus sit,

hic tamen, qui posterius rescriptum absolutè impetravit, prius receptus fuerit, quàm conditio in priore rescripto facta impleta fuit, debet hic in affectuone præbendæ præferri illi, quamvis jam Canonico, qui prius, conditionatum tamen, rescriptum obtinuit, ut habetur in *c. si pro te, 3. h. t. in 6.* cum enim conditio suspendat effectum gratiæ usque ad eventum conditionis, conditio autem in hoc casu primùm impleta fuerit, postquam alter in Canonicum jam receptus est, consequenter hujus, quamvis posterioris in rescripto impetrando, prioris tamen in canonicatu obtinendo, conditione illius nondum impleta, potius jus videtur esse ad præbendam obtinendam.

Resp. 3. Si plures à sede Apostolica litteras beneficiales pro eadem Ecclesiâ, eodem die datas, impetraverunt, nec apparet, quis eorum suas prius obtinuerit (qui aliis præferendus esset, si unâ tantùm horâ citius suas litteras obtinisset *juxta Reg. 54. in 6.* potiorum jure eum asserentem, qui tempore prior est) præferri debet is, cui Papa beneficium contulit, illi, cui tantùm conferri in hac Ecclesiâ mandavit, quamvis hic prius suas litteras præsentaverit, ob prærogativam scilicet, conferentis *c. si sede 31. de præbend. in 6.* si verò neutri ipse Papa contulerit beneficium, utrique autem conferri in eadem Ecclesiâ mandaverit, vel utrique ipse contulerit, cum gratiæ sint æquales, præferendus est is, qui prius suas litteras præsentavit; vel certè si nec in præsentando unus prævenit alterum, possunt illi, ad quos spectat canonicorum receptio, unum ex illis, qui placuerit, recipere, altero excluso, nisi de mente Pontifici.

ficis aliter constet *c. duobus 14. h. t. in 6.* cum enim præsumi non possit, quòd voluerit Pontifex unam & eandem Ecclesiam duplici hoc rescripto gravare, nihil tamen appareat, ex quo magis pro uno, quàm pro altero præsumi possit, consequenter penes recipientes erit, quem recipere velint, excluso altero.

Resp. Denique 4. Si quis à Principe ad gratiam legitimè revocatam, & consequenter extinctam, restituatur, restitutionem tamen non fieri cum præjudicio seu læsione juris alteri interea acquisiti, cum restitutio juris legitimè amissi sit nova gratiæ concessio, quæ in præjudicium alterius, cui jus legitimè jam acquisitum fuit, non operatur: & hinc, si quis rescriptum beneficiale obtinuit, quod postea revocatum fuit, similis tamen Gratia in ordine ad eandem Ecclesiam tertio alicui concessa fuit, præferendus hic erit priori in affectatione beneficii, nisi Pontifex expressè aliter disponat, *c. quamvis. 8. h. t. in 6.*

§. III.

Quomodo procedendum sit, si super eadem causâ impentur plura diversa rescripta ad diversos Judices, & dubietur, quodnam ex illis sit alteri præferendum?

R*esp.* Si velit in tali casu una pars Judicum delegatorum deferre alteri, ut cognoscat, ad quos super causâ principali Jurisdictio pertineat, possunt illi soli, quibus taliter defertur, super hoc dubio, priusquam de causa principali cognoscatur, decidere. Si tamen neutra pars alteri ad prius dubium decidendum deferre velit, utraque pars Judi-

cum, inspectis rescriptis, & eorum datis decidere debet, cui competat Jurisdictio, nisi consentire, & convenire inter se non possint, quo in casu arbitri, (quos juris vocant) communi consensu eligi debent, qui controversiam hanc definiant *c. Pastoralis 14. h. t.* Ut autem, si plures in quolibet rescripto Judices delegati sint, causam validè decident, non sufficit major omnium delegatorum pars consentire, sed debet major pars cujlibet rescripti consentire, ut si v. g. in uno rescripto quatuor Judices delegati essent, in altero tres, debent, ut validè causa decidatur, vi hujus rescripti, duco consentire, & vi alterius tres, pro ut sumitur ex relato *c. pastoralis*, sic enim habetur consensus omnium, quod enim major pars communitatis facit, omnes facere censentur.

§. IV.

De revocatione Rescriptorum.

Duplici quidem modo revocantur Rescripta, tacitè & expressè; quia tamen de tacitâ revocatione sufficienter jam dictum videtur, de solâ expressâ revocatione dicendum aliquid. & quidem in *c. ult. h. t. in 6.* specialiter summus Pontifex concessas gratias & mandata revocat, quæ propter ambitionem petentium importunitatem in perpetuum, sive ad vitæ tempus, concessa sunt, ut quod sibi licere non vult Pontifex, suis successoribus indicetur. In *c. verò ex parte 33. h. t.* revocat litteras à procuratore revocato ad lites impetratas, quæ, (saltem à Personâ extraneâ) impetrari non possunt, sine speciali mandato Domini, ut ex dictis patet.

§. V. *An*